

عنوان مقاله:

بررسی مشروعیت شفاعت از دیدگاه روایات شیعه و اهل سنت

محل انتشار:

مجله گفت‌وگو اندیشه، دوره 2، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسنده:

روشن علی مبارکپوری - طلبه کارشناسی نمایندگی المصطفی در استان مرکزی

خلاصه مقاله:

شفاعت به عنوان اصل و قانونی مسلم در میان شیعه و سنی پذیرفته شده است. «شفاعت» در لغت، به معنای «جفت» و در اصطلاح به معنای «درخواست بخشش و کمک به گناهکاران از سوی شفیعان» است و شفاعت به دو نوع تکوینی و تشریعی قابل تقسیم است. آیات قرآنی دال بر شفاعت، تعارضی با یکدیگر نداشته، و همه آن ها بر این نکته تاکید دارند که شفاعت از آن خداست وعده ای از بندگان خاص خدا به اذن او حق شفاعت دارند. شفاعت در مورد افرادی صورت می گیرد که پیوند خود را بکلی با دین خدای متعال قطع نکرده و قابلیت آن را دارند که، باوجود آلودگی به برخی گناهان، به برکت شفاعت شافعان بار دیگر مشمول رحمت حق شوند. منابع روایی شیعه و اهل سنت، اصل مشروعیت شفاعت را تثبیت کرده اند و این که شفاعت موجب از بین رفتن روحیه نا امیدی در گناهکاران و نیز ایجاد روحیه معنوی با شفیعان می شود و شفیعان روز قیامت عبارتند از: پیامبران، ملائکه، شهدا و علما؛ و هیچ یک از شبه های وهابیت در رد شفاعت شفیعان وارد نیست.

کلمات کلیدی:

مشروعیت، شفاعت، شفیع، روایات شیعه، روایات اهل سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1467932>

